

Jordbruket äger full rätt kräva en förändring till det bättre

Vardagstryck

National Library
of Sweden

Jordbruket äger full rätt kräva en förändring till det bättre.

Den enskilda äganderätten en hörnsten i samhällsbyggnaden, som icke får raseras. — En programförklaring av nämndeman Eric Hansson.

Den enskilda äganderätten bör alltså utgöra grundvalen för hela vårt folks ekonomiska liv. Ty härigenom främjas företagsamhet, sparsamhet och arbetsflit. Och äganderätten bidrar även att öka arbetsglädjen och stimulera produktionen. Denna hörnsten i samhällsbyggnaden får därför icke raseras. Försöken att begränsa eller kringskära äganderätten måste, enligt min mening, på det kraftigaste bekämpas, då slopande av denna förmån vore liktydigt med avskärande av livsnerven i vårt ekonomiska samhällsliv.

Näringslivet kräver kraftigare stöd och uppmuntran från statsmakternas sida än hittills varit fallet. Varje ingrepp i näringsfriheten är av ondo och kan endast vara till skada för landet. Inga åtgärder böra försummas i syfte att stödja den inhemska produktionen och göra densamma ekonomiskt lönande för de olika näringsutövarna. Landets modernäring, jordbruket, som sedan lång tid tillbaka måst kämpa med allvarliga svårigheter, äger full rätt att kräva en förändring till det bättre. Det moderata partiets strävanden i riksdagen att förhjälpa jordbrukarna till mera gynnsamma villkor böra fullföljas och inga förslag, som kunna leda till positiva resultat, få lämnas obeaktade. Om jordbruket försummas, kommer hela vårt land att lida obotlig skada därav. Även andra näringsgrenar än jordbruket kräva givetvis den största uppmärksamheten och omvårdnad från statsmakterna.

Garantier böra skapas för att trygga arbetsfreden, varigenom onödiga och för samhället ruinerande konflikter kunna i möjligaste mån undvikas. Den av riksdagen genomförda arbetsfredslagen måste utbyggas i sådan riktning, att samhället kraftigare än hittills skyddas mot intrång och övergrepp. En sund arbetsfredslagstiftning är det bästa värdet även för arbetarklassen, som i många fall åsamkats stora förluster och lidanden till följd av vissa ledares maktsträvanden.

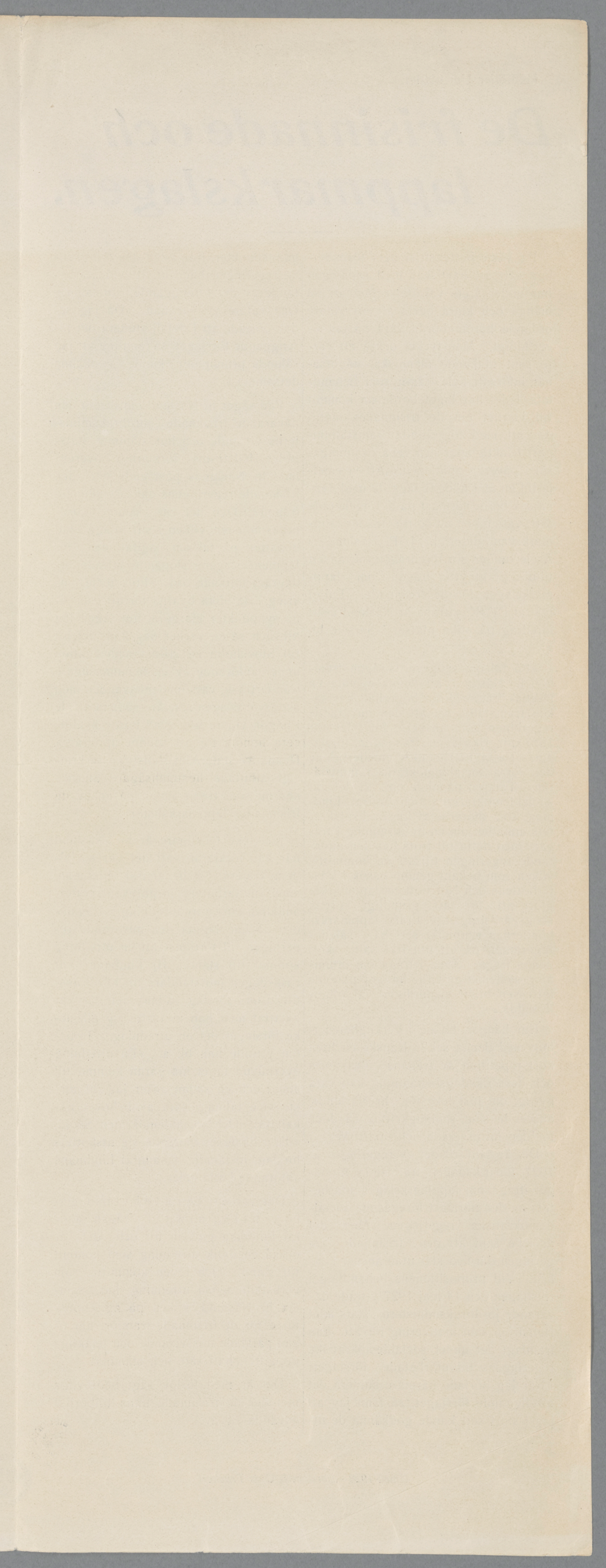
Nämndeman Eric Hansson.

Ökad sparsamhet inom statsförvaltningen och större varsamhet vid beviljandet av olika anslag utgöra oavvisliga krav, om det över huvud skall bli möjligt att uppnå sundare förhållanden på det statsfinansiella området. Genom en hel rad mindre välbetänkta reformer och anslag ha vänsterpartierna i åtskilliga avseenden brustit beträffande dessa krav, ett förhållande, som verkat menligt på hela vår ekonomiska utveckling. Skattebördorna för kommuner och enskilda tendera alltjämt att stiga, och nya anspråk framkomma ständigt. Beslutet i skolfrågan utgör ett varnande exempel på den politik, som omfattats av vänsterpartierna. Resultat av denna reform torde snart komma att visa sig.

Slutligen hyser jag den uppfattningen, att alla lojala medel böra tillgripas för att söka fostra ett sunt och sedligt släkte. Attackerna mot kristendomsundervisningen och andra av vårt lands dyrbaraste värden ha uti mig en bestämd motståndare. Alla goda krafter i samhället måste samlas till gemensamma strävanden för att omintetgöra dessa försök att undergräva folkets moraliska kraft och hälsa.

Vännäs i september 1928.

Eric Hansson.

De frisinnade och lappmarkslagen.

På västerbottensfrisinnets förunderliga sätt att handskas med sanningen har under årets valrörelse lämnats så många och klara bevis att ett vidare ordande härom borde vara nästan överflödigt. Man tycker också att varje sunt tänkande människa, någotsånär införsatt i de frågor som behandlats, i det här laget borde ha kommit till klarhet om de frisinnades metoder att med förvrängda framställningar, felaktigheter och rena osanningar söka påverka opinionen. Att vi emellertid nu åter nödgas taga itu med denna sak beror närmast på det ogenerade sätt, varmed en av de frisinnades lappmarkskandidater, hr J. P. Näslund i Åsele, under sin föredragsturné ansett tillbörligt utnyttja frågan om lappmarkslagen för de frisinnade. Enligt referat i V.-K. yttrade hr Näslund i sitt föredrag på olika platser i Sorsele bl. a:

»På tal om skogsvårdsfrågan framhöll hr Näslund, att denna ej vore en politisk fråga. Från högerhåll har saken framställts så, att den nuvarande regeringen vore ansvarig för det år 1927 för riksdagen framlagda förslaget. Detta utarbetades emellertid av den förra socialdemokratiska ministären. Talaren påminde om, att det var socialdemokraterna och amiral Lindman, som motarbetat jordbruksutskottets anhållan om en ny utredning i frågan, men detta till trots har den nuvarande regeringen tillsatt en kommitté, vilken som bekant genom besök i Västerbottens och Norrbottens lappmarker gjort sitt för att grundligt utreda skogsvårdsfrågan. Från lappmarksböndernas synpunkt sett har således regeringen på ett utmärkt sätt skött denna fråga. Även i fråga om intumningssystemet av virke ha lappmarkens intressen blivit synnerligen väl tillgodosedda.»

Hur hänger det nu i verkligheten ihop med denna sak? Kanske en liten kort repetition av frågans förhistoria och dess riksdagsbehandling kan vara nyttig, om just icke för hr Näslunds, anseende som sanningsvittne så dock för den intresserade och opartiske.

Det är sant att det av regeringen år 1927 för riksdagen framlagda förslaget ifråga om lappmarkslagen utarbetats av den närmast föregående socialdemokratiska regeringen. Men det är icke sant att den frisinnade regeringen därmed står utan ansvar i saken. Vid propositionens behandling i riksdagen den 14 maj 1927 yttrade dåvarande jordbruksministern statsrådet Hellström som motivering för att han framlagt det under socialdemokratiska regeringens tid utarbetade förslaget: »När jag började närmare studera det föreliggande förslaget, så fann jag att jag i stort sett kunde godkänna de ut-

gångspunkter, från vilka den föregående regeringen hade utgått vid utarbetande av det föreliggande förslaget.» Och vidare yttrade han: »Då jag sedan började att i detalj studera det föreliggande förslaget, så fann jag att jag sålunda principiellt kunde godkänna detsamma.»

Vad säger hr Näslund om denna den dåvarande frisinnade jordbruksministerns yttrande och hur stämmer statsrådet Hellströms förklaring överens med hr Näslunds påstående om den frisinnade regeringens oansvarighet till frågan? Och det var samme jordbruksminister, vilken i sitt inlägg vid debatten på tal om agitationen för lappmarkslagens slopande yttrade ordagrant följande ord: »Folk reste omkring i de olika byarna för att från sina synpunkter klargöra, hur lagen låg till, och så en vacker dag kom det hit till Stockholm en 20-mannadelegation under anförande av en hemmansägare från Örträsk, vars mellanhavanden med skogsvårdslagen icke äro sådana att de i någon vidare hög grad borde kvalificera honom för ett sådant uppdrag.» Denna av statsrådet Hellström så kraftigt åthutade hemmansägare återfinnes nu som tredje namn på en av de frisinnades lappmarkslistor!

Just icke lyckligare är hr Näslund när han förklarar »att det var socialdemokraterna och amiral Lindman, som motarbetat jordbruksutskottets anhållan om en ny utredning i frågan» och då han lägger den nuvarande regeringen till förtjänst att en utredning kommit till stånd. Hr Lindman var i riksdagen motståndare till jordbruksutskottets förslag sådant det där var avfattat men han motsatte sig alls icke förslaget om en utredning. Tvärtom yttrade han bl. a.: »En utredning överhuvud taget må gärna komma till stånd och en sådan anser jag, hr förste vice talman, vara av behovet påkallat». Och socialdemokraten Sköld, vilken likaledes motsatte sig utskottets förslag, instämde i amiral Lindmans anförande i alla delar.

Det var en förutsättningslös utredning i frågan amiral Lindman gick in för och det är också en dylik utredning som kommit till stånd. Och i den kommitté, som verkställt denna utredning, har samma hr Näslund, vilken på agitationsturné för de frisinnade framfört här ovan påtalade missvisande och felaktiga uppgifter, haft säte och stämma!

Det är med förlov sagt bedrövliga metoder de frisinnade finna tillbörligt använda sig av.